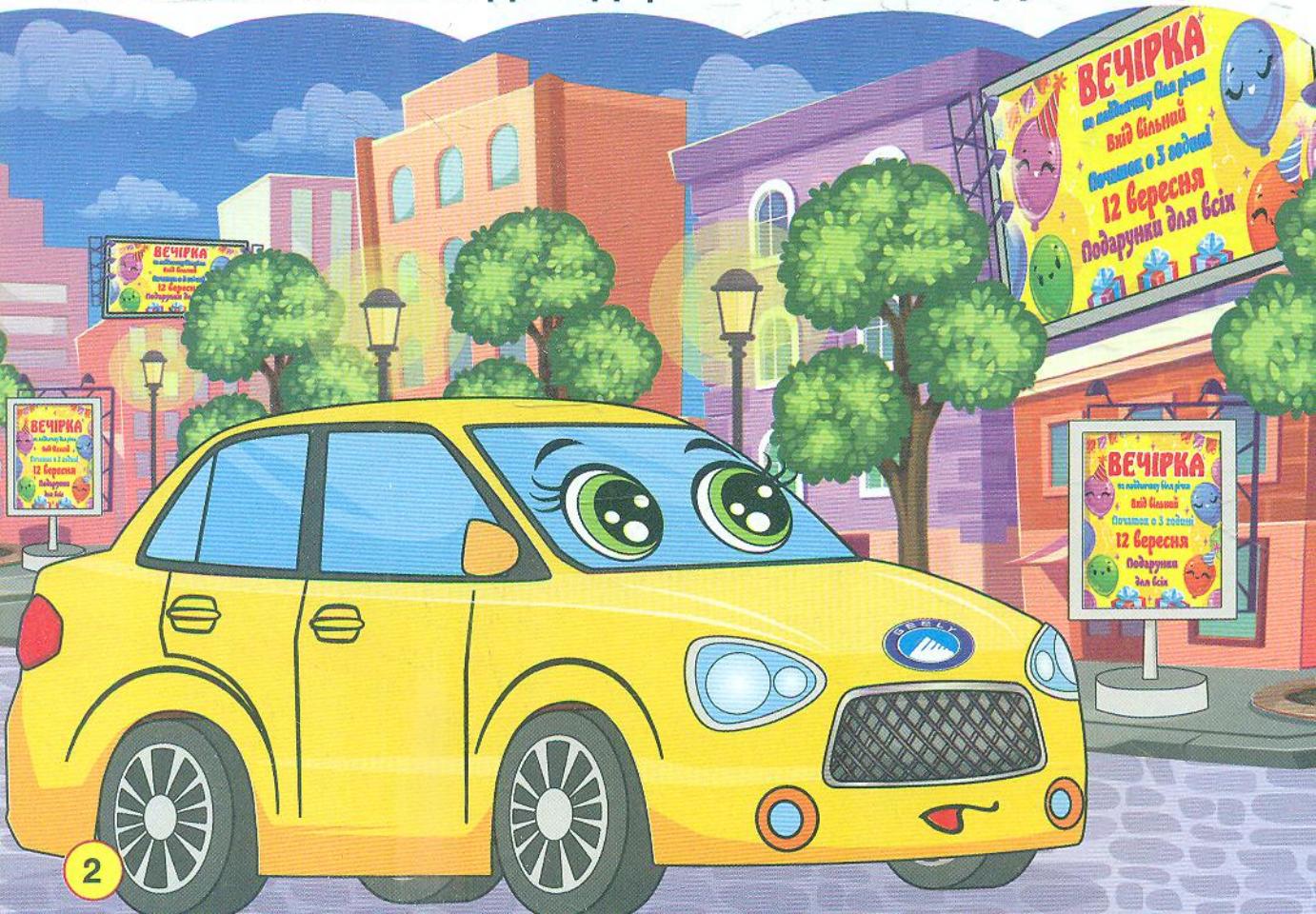

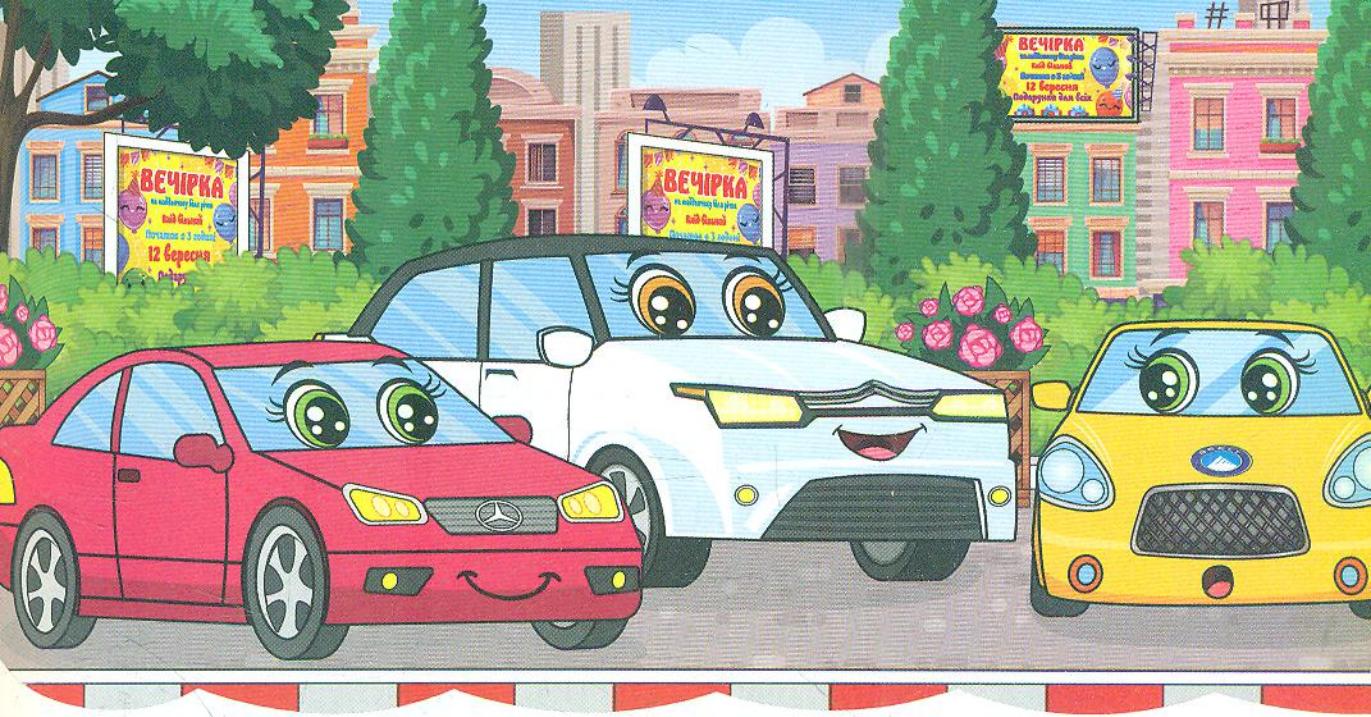
Джилі, що не вміла читати

Жила собі автівка Джилі. Вона була весела, товариська, добра. Джилі багато чого вміла, дотримувалась правил дорожнього руху, знала всі знаки та завжди допомагала тим, хто потрапив у біду. Єдине, чого не хотіла вчитися Джилі, це читати. Усі казали, що це важливо, потрібно, проте маленька автівка слухати нікого не хотіла.

— Я і без читання добре живу, — казала вона знайомим.

Якось Джилі вирішила відпочити та не їхати разом з друзями кататися. Автівка пів дня провела вдома й лише під вечір покотила до центру міста. Там було майже порожньо, більшість автомобілів кудись подівалася. Всюди висіли яскраві плакати, тож Джилі вирішила, що автомобілі поїхали до відкритого кінотеатру. Так бувало

часто – розвішували афіші в місті, а потім автомобілі, що мали бажання, приїжджали дивитися фільм на відкритий великий майданчик. Джилі не хотіла сьогодні дивитися кіно, тому просто поїхала додому.

Наступного ранку, коли маленька автівка приїхала у центр містечка, вона відразу зустріла знайомих.

– Мерс, Сітро, привіт! Дуже рада вас бачити! – звернулася Джилі до мерседеса та сітроена.

– Привіт, Джилі! Раді тебе зустріти! – відповіли ті.

– Друзі, як справи? – спитала автівка.

– Все добре. **Дякуємо**, що спитала. Ми їдемо обмінювати наші купони на пальне та прикраси, – мовив Мерс.

– Що ще за купони? – здивувалася Джилі.

– Ну, ті, що вчора видавали, – відповів Сітро.

– Нічого не розумію, – спохмурніла Джилі.

– Ти ж була вчора на вечірці? – спитав Сітро.

– Ні, – одказала маленька автівка.

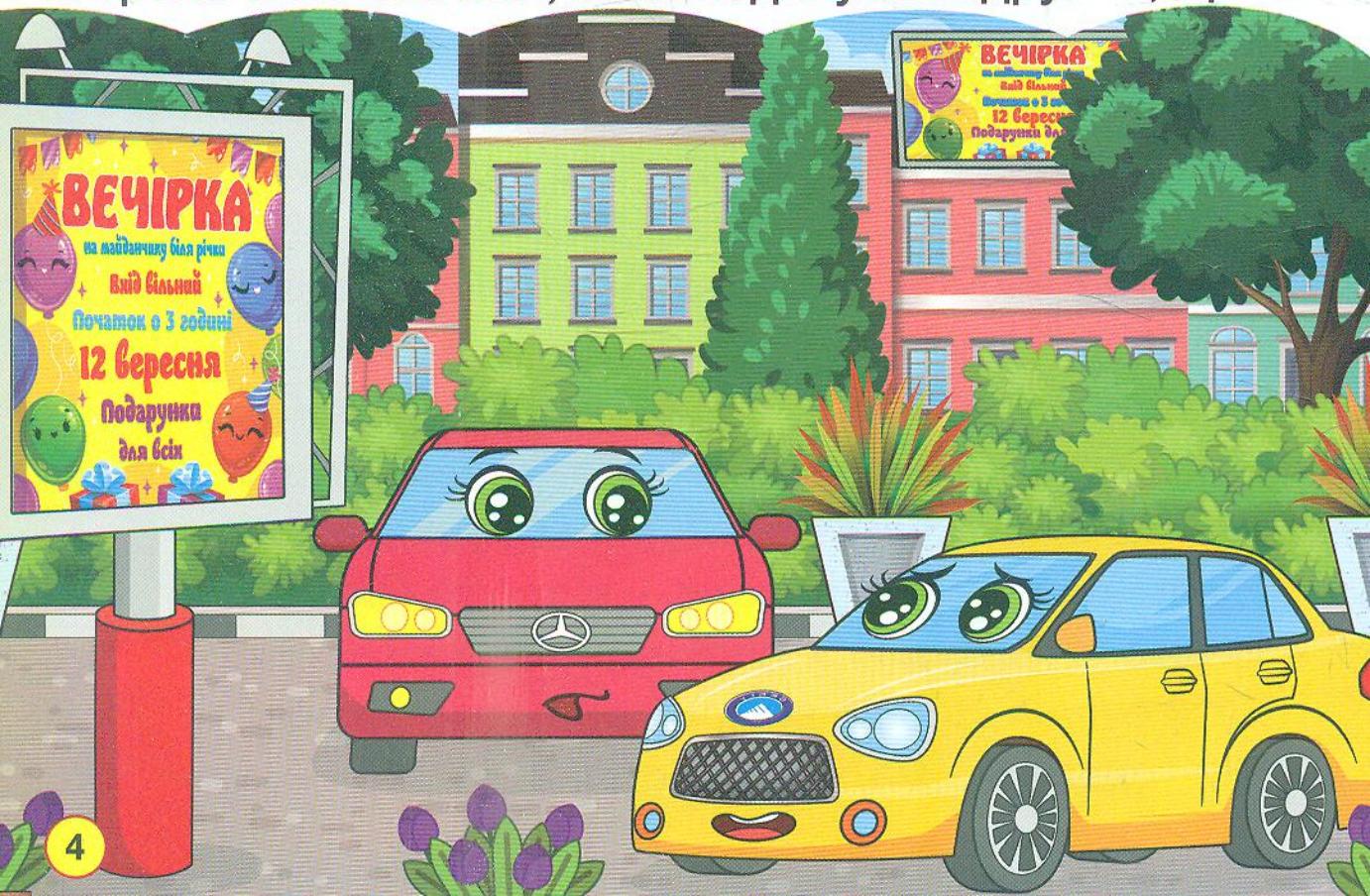
— А, тоді зрозуміло, — і Сітро розповів Джилі, яка чудова вчора була вечірка, скільки було подарунків та веселощів.

— А чому я не знала про цю вечірку? — спитала Джилі.

— Ну як же не знала? Тут всюди реклама, — і Мерс показав на великі яскраві плакати, що були майже на кожному стовпі. — Бачиш, тут написано: «Вечірка на майданчику біля річки. Вхід вільний. Початок о 3 годині дня 12 вересня. Подарунки для всіх». Це було вчора.

— Я не вмію читати, — дуже засмутилася Джилі. — Я вирішила, що вчора всі поїхали дивитися кіно, а я не хотіла.

Сітро та Мерс намагалися підтримати подругу, та вона дуже засмутилася. Через своє невміння читати Джилі пропустила веселощі. А скільки ще чудових нагод вона втратить, якщо й надалі не буде вміти читати? Коли Джилі трохи заспокоїлася, вона подякувала друзям, що ті їй

усе розповіли, та побажала удачі. Автомобілі розпрощалися – Сітро та Мерс поїхали обмінювати купони, а Джилі подалася до школи, щоб записатися на курс читання. Адже виявилося, що це дуже потрібні у житті знання. Без них можна багато чого прогавити, а потім жалкувати.

БУДЬ ЛАСКА, РОЗВ'ЯЖИ ЛОГІЧНУ ЗАДАЧКУ

За забарвленням літер та клітинок прочитай прислів'я.

ПАЕТ БОЗДРДМУ?

